

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Eucharistiæ sacramentum, & Extremæ vunctionis. cap. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](#)

saper hos ait Angelus Tobiae potestatem habet de monium. Ex Tob. 6.
secundo quanta cura liberos debeant educare, & Christianis
moribus instituere. Ex Tertio quanta morum sanctitate ful-
gare coniugatos deceat, cum eorum coniubium, magni illius
Sacramenti figura sit, quod est inter Christum, & Ecclesiam.

Eucharistia Sacramentum, & extrema unctionis.

Cap. X.XI.

Eucharistia, Primò ponit mihi ante oculos recentem, quam de Christo, eiusque mysterijs conseruare debeamus memoriā, cum in hunc ipsum finem a Christo sit instituta cum dicat, Hoc facite in meā commemorationē, præsertim quod idem ipse Dominus reali præsentia sub panis, ac vini acciden-
tibus in altari assitat, qui nunc apud Deum patrem residet. Ita enim benignissimus Dominus, nostrique amantisssimus, vult si-
dem nostram excitare, fiduciā erigere, charitatem accendere,
sicut ci cultum latrite ac religionis prælenti, perfectius ex-
hibere possumus, sicut Angeli, ac beati faciunt in celo coram
Agno procubentes, eique perpetuas laudes accidentes, sic in
omni nostra necessitate habemus ad quem confugiamus, tan-
to facilius audiendi, quam olim in veteri testamento ad taber-
naculum federis recurrentes, quanto nobilius est Christi cor-
pus quam antiquum illud tabernaculum, licet ex imputribili-
bus lignis compactum. Secundo neque se adorandum solum-
modo, reliquit, sed quod est maius etiam manducandum, quæ
fuit admodum singularis & verè Deo digna invenio, ut scilicet
renatis coelesti Semine filijs ecclœstem etiam, quo nutritur,
& adolescent cibum prouideret, iuxta illud Concil. Trident. Seff. 13.
pronunciatum, sumi (inquit) voluit Christus hoc sacra-
mentum, tanquam spiritualem animarum cibum, quo alantur &
confortentur viuentes vita illius, qui dixit, qui manducat me,
& ipse viuet propter me, & tanquam antidotum, quo libere-
mur a culpis, & a peccatis mortalibus preseruemur. Sicut Lib. 4. in
erian Cyr. differens ait sedat in nobis manens Christus sauiē-
tem membrorum nostrorum legem, pietatem corroborat per-
turba-
tions animi extinguuit, & sicut pastor bonus, qui animā
suam pro quibus posuit ab omni nos erigit casu. Hæc planè Vno cum
manducatio eo tendit, primò vt vnum cum Deo efficiamur,
secundò vt inter nos item vnum simus. Etenim communica-
tes, eius corpori, & sanguini, omnium eius meritorum, par-
ticipes

B b ticipes

ticipes ac thesaurorum euadimus, atque adeo in eum transfor-
mamur; sicut enim panis in Christi corpus transubstantiatur, &
vinum in sanguinem, ita & nos quodammodo in ipsum morali-
ter conuertamur, quam uisionem mirificè Christus explicauit
Io. 17.

post datam Apostolis Eucharistiam. Ego (ait ad Patrem) cla-
ritatem quam dedisti mihi, (hoc est diuinitatem, quam ei Pa-
ter ab æterno communiceauit) dedi eis, nempè sub speciebus
sacramentalibus cum humanitate; Ut sint consummati in vni,
hoc est ut perfectam consummatamque communionem habeat

Hom. 61. ad Pop. cum ipso Deo, hoc enim ait Chrisost. ardenter amantum et
proprium. Et Greg. Nissen. ut id efficiatur, quod ipse est.

Ant. Vnde Cyprianus. non solum Deum & hominem fatemur, sed &
nos ipsos corpus eius effecti, Sacramento, & re sacramenti ca-

In c. 3. Ec cles. piti nostro connectimur.] Nec solum ad Dei uisionem tam

De cena Do minii in fine, perfectam, hoc Sacramentum nos eleuat, sed ut inter nos quo-

que vnum simus maximo charitatis vinculo colligati, quod
a. Cor. 10. est D. Pauli argumentum ad Corinth. cum ait, vnum panis &

vnum corpus sumus, qui de uno pane, & de uno calice partici-
pamus; Vnum panis sumus, quia ipse Christus qui est panis vi-
vus, quem omnes sub panis specie accipimus, in omnibus idem
est, sicut multæ hostiae, factæ sunt vnum Christus, vel ut docet

Epist. 63. Cypr. sicut vnum panis fit ex multis granis, & vnum ex multis
racemis, ita & Christiani per hoc Sacramentum vnum panis finit,
& vnum sunt inter se; Addit vero D. Paul. & vnum corpus, quia
licet vnum simus in Ecclesia per Christum, sunt tamen diuersa
membra, & unitas non tollit diuersitatem minorem & statim
in Ecclesia, quia est ut corpus ex diuersis constans membris, ac
functionibus; Imò vero perficit hec unitas vnum quodque me-
brum in suo munere, sicut panis in corpore sumptus unitique
membro, ac parti corporis ita adheret, ut sele unitique sub-
stantia membrorum accommodet; Itaque nostro Oratori non
deest occasio, & materia argumentorum in genere suorum ex
his quæ diximus præsertim si ad uisionem cum Deo; & mutuam
inter nos velit impellere. Habet enim hic locus meo iudicio
magnum ad hoc vim. Ideoque Concil. Trident. vocat hoc aug-
ustinum Sacramentum, vinculum charitatis, concordie Sym-
bolum.

Seff. 13. 2. Præter hæc quæ diximus, inuitandus est populus ad fre-
quentem huius Sacramenti sumptionem, ut ex parte imitemur
Ecclesiæ primordia, præsertim si referantur multiplices fru-
ctus; est enim certissimum illud Cypr. mens deficit, quam rece-
pta Eucharistia non erigit, & accendit. Et sicut panis commu-

Lib. de cena Domini. nis,

nis, quem quotidie edimus vita est corporis, ita panis iste suus, persubstantialis vita est anima, & sanitas mentis tactu sanctificat, fide illuminat, veritate Christo conformat. Sed sicut his qui benè parati ad hanc cælestem mensam accedunt, magna quedam bona proueniunt; Ita qui indignus accedit iudicium fui manducat & bibit, non dijudicans corpus Domini ait Paul. *Hoc. 6. in & addit, ideo inter vos multi infirmi, & dormiunt multi. Au-*
2. Cor. in di quā granī argumentationē acriter ex hoc loco D. Chrysost. fine.

impernit contra turpiloquium. Considera (inquit) audientes quomodo rubore suffunduntur dum tu loqueris indecora, quid vilius homine turpiloquo? quid contemptius? satius est purulentiam ab ore demittere, quam verbum obsecnum; Nunc si fecerat os, ne cibum quidem vna capere sustinet, at cum tantus feitor sit in animo, dic mihi audes communicare mysterijs? At si quis vas impurum, aliunde capiat ponatque in mensa tua, sustinibus illum exacturus sis: Porro Deum in ipsius mensa, (nam mensa illius est, os nostrum Eucharistia plenum) cum verba afferas, quouis impuro vase sordidiora, obsecro te, non putas ad iram provocari? & quomodo id fieri possit? Nihil enim perinde offendit sanctum ac purum, ut huiusmodi verba. Vnguentum in ore tuo posuit Deus, tu vero cadavere setidiora, ibi repulisti verba, ipsamque interius animam torpidam, & immobilem reddis? Restat Extrema Unctionis Sacramentum a Christo, vt omnia sacramenta institutum, & a D. Iacobo Ecclēsia his verbis propositum. Infirmitur quis in vobis? inducat presbyteros Ecclesia, & orient super eum, vagentes cum oleo in nomine Domini, & oratio fidei salubrit in firmum, & alienabit eum Dominus, & si in peccatis fuerit remittentur ei; Ex quibus curabit diligens Concionator, omnes pro suo inuincere aliquid monere, nē in huius Sacramenti usu negligenter se gerant. D. Bernardus in vita Malachiae refert, quod cum is cuidam mulieri hoc conferre distulisset, & illa interim obiisset, adeo doluit ut tota nocte supra corpus lacrymas funderet, ob quarum merita defuncta spiritus restitutus est, qua Episcopum salutauit, ab eoque inuncta est, & aliquos postea annos superuinxit. Secundo monendi sunt omnes, vt ad bonam mortem se parent, ad quam etiam hoc institutum est Sacramentum, cum negotium sit tanti momenti, ut ab eo momento æternitas ipsa pendeat, & in qua Damon maximè insidiatur homini, scies quia modicum tempus habet, propterea que curandum ut agorūzaci vni spirituales adsint, qui monitionibus ac precibus

Bb 2 opem

Iac. 5.

opem laboranti in extremis ferant. Tertio ex partibus corporis, quæ iniungi solent, scilicet oculis, auribus, ore, manibus renibus, pedibus, colligimus in his solere homines peccata sa- pius committere, quare monendi sunt, ut in vita has partes im- maculatas conseruent.

*Merita Christi, Apostoli, Prophetæ, Martyres, & Ma-
ter Christi. Cap. XX.*

*Merita no-
stra ex Chri-
sti meritis.*

Merita & satisfactiones Christi, nos primò ad gratitudinem prouocant, quoniam suis laboribus, tormentis at actionibus heroicis, imò diuinis non sibi meruit, sed nobis. Nos enim ex ipius Christi Thesauro accipimus, vt mereri possumus aliquid coram Deo, & peccatorum debita exoluamus. Merito mirari possumus & dicere O rem miram non habet homo pecuniam, qua debitum soluat, ab eo accipit cui debet; ex altero es soluit alienum, & adderem, seruus ait Domino, patien- tiam habe in me, & omnia reddam tibi, & Dominus ait Ser- uo, penitentiam habe in te, & omnia remittam tibi. Christi enī merita nostram non excludunt penitentiam, nec nostra merita, quæ tamē propter Domini merita sunt merita, sine illis autem nihil habent opera nostra aut pretij, aut meriti. Se- cundò, vt ad eum recurramus, omnino excitant. Christus enim nobis meruit, & peccati remissionem, & gratiam, & iustificationem, & auxilia Dei, & eternam salutem, vt dicitur Act. 4, non est aliud nomen, in quo oporteat nos saluos fieri, & cap. 8. Huic omnes Prophetæ testimonium perhibent, remissionem pec- catorum per nomen eius accipere. Tertio discimus ex Christi meritis, non otiori, vt heretici somniant, imò blasphemant, sed vt ad exemplum eius strenue collaboremus, quia Paulus docet, nos futuros Dei heredes, & Christi coheredes, non ab- solute, sed ea conditione, vt cum eo simul patiamur, & hoc mo- Ep. 105. ad do gloriſicemur. Cum autem, ait August. Deus coronat meri- Sixtum. ta nostra, nihil aliud coronat quam munera sua, & alibi refe- Li. 50. Hō. 14. renſ Pauli verba bonum certamen certavi, cursum confi- opus est, (ait) fidem seruani, opus est, superest mihi corona in- fitix, merces est; sed in mercede, tu nihil agis, in opere non- iolus agis.]

Apostoli Christi fuerunt primi Domini nostri Discipuli, qui ex ipso fonte Euangelium, hauserunt, ab ipso Christo delin- ti, & missi, vt Christianam Religionem, toto terrarum orbe dis-